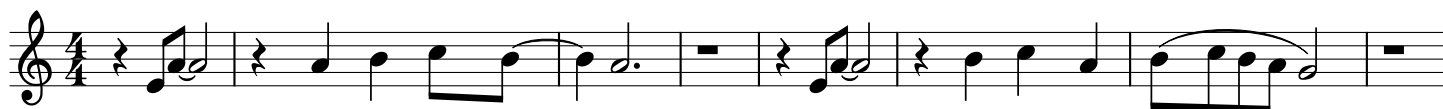

A BÓG MIAŁ DOBRE OCZY

$\text{♩} = 160$
a

ABóg miał do - bre o - czy, a Bóg miał ludz - ką twa - a - a - arz,
ABóg znał do - tyk lę - ku, a Bóg się bó - lu ba - a - a - a - ał.
ABóg też w li - ściach bro - dził, a Bóg z tę - skno - ty drża - a - a - a - ał.

9

a Bóg był cza - sem smu - u - tny, a Bóg miał i - leś la - a - a - at.
A Bo - gu ser - ce pę - ę - kło, bo Bóg u - mie - rał sa - a - a - ał.
A Bóg był ta - ki pię - ę - kny, gdynad je - zio - rem sta - a - a - ał.

17

Więc Bóg też ko - chał kwia - ty, więc Bóg też ró - że mia - a - a - a - ał,
Więc Bóg ...

25

Więc Bóg też tak u - mie - e - rał, bo ró - ży sie - bie da - a - a - ał.

33

Czy Je - zus o - czy miał wciąż nie - bie - skie? Czy chciał przez łzy się śmiać?
Czy ko - chał je - sień jak u - sdro - wio - nych? Czy chło - nął wio - sny szął?

37

Czy wło - sy wia - trem miał ro - zwi - chrzo - ne? Czy lu - bił w de - szczy stać?
Czy kie - dyś pła - kał w ką - cie sku - lo - ny, wszak ludz - kie ser - ce miał?

